

Poranění způsobená zvířaty

Poranění způsobená zvířaty dělíme na **premortální** a **postmortální**.

Poranění vzniklá zaživa

- Vyskytují se relativně zřídka, často jako náhody,
- na mechanismus lze usuzovat z okolnosti případu,
- charakter některých naprosto typický – př. otisky podkov při udupání koněm,
- nemusí být v příčinné souvislosti se smrtí.

Kůň, skot

- Zavalení, podupání, přimáčknutí ke stěně, kopnutí,
- **poranění nitrobřišních orgánů** – játra, slezina,
- **poranění žeber, plic,**
- méně časté jsou úrazy hlavy,
- ojediněle útoky rohy, pokousání.

Psi, lišky, kočky, exotické šelmy

- Stisk čelistí – zhmoždění, tržné rány, defekty po vytržení měkkých tkání,
- stopy po poškrábání.

Poranění vzniklá po smrti

- Častější,
- zvířata napadají přednostně krvácející rány, čímž mění jejich charakter a velikost.

Psi, kočky, lišky, divoká prasata

- Defekty měkkých tkání i kostí,
- stopy po zubech a zaťatých drápech.

Hlodavci

- Defekty zvláště na odkrytých částech těla,
- celkově jsou jemnější, charakteristické drobnými stopami po zoubcích a drápcích.

Drůbež, dravci

- Menší tržné či tržně-zhmožděné rány,
- stopy po drápech.

Mravenci

- Velmi členité, větvící se povrchní i hluboké defekty,
- vzezření ran je ovlivněno působením kyseliny mravenčí.

Odkazy

Použitá literatura

- KOLEKTIV AUTORŮ, . *Soudní lékařství*. 1. vydání. Praha : Grada, 1999. ISBN 80-7169-728-1.